

començar per l'amnistia

En unes recents declaracions, el ministre de Justícia Garrigues, un dels més caracteritzats reformadors, ha dit que "l'amnistia culminarà el procés reformador" i que "es donarà al final" dels canvis polítics i legislatius que "s'aniran atorgant".

La concepció autoritària, antidemocràtica, dels reformadors de "concedir" i administrar pseudollibertats que perpetuïn el seu poder, el dels sectors de l'oligarquia que representen, s'expressa cínicament en aquestes paraules d'en Garrigues.

Com és possible que la promulgació de l'amnistia es col·loqui al final de qualsevol procés de canvi que es proposi realment restablir els drets humans, la convivència democràtica, la reconciliació nacional, quan l'AMNISTIA NO ES EL DARRER SINÓ EL PRIMER PAS, LA NECESSITAT MES URGENT I INAJORNABLE PER A OBRIR EL CAMI DE LES LLIBERTATS? La resposta la trobem en les paraules de Fraga que, amb la brutalitat i el desvergonyiment que són propis d'ell, ha dit que "...NO HI HAURÀ AMNISTIA PERQUÈ NO CAL".

Els reformadors no donaran l'AMNISTIA. L'HAURAN D'IMPOSAR ELS POBLES D'ESPANYA AMB LA SEVA LLUITA.

Tota la pràctica del primer govern del rei quan es nega a promulgar l'amnistia, quan multiplica les detencions i processos, quan fa reverdir la pràctica de la tortura i declara "matèria secreta" totes les informacions que s'hi refereixen, quan propicia les tragèdies de Vitòria i Montejurra i prolonga les prohibicions de tota mena, li dona la fesomia d'un govern continuista, aferrat a les pitjors tradicions

ells la necessiten

Sí que cal l'amnistia, senyor Fraga. Entre altres, la necessiten els següents presos polítics:

- Simón Sánchez Montero
- Francisco Romero Marín
- Antonio García Trevijano
- Domènec Martínez
- Luis Lucio Lobato
- Josep Estrada, de Tarragona
- Ramon Mateos, de Granollers

i ara també:

- Santiago Álvarez
- Rafael Calvo Serer

repressives del franquisme, poruc de les llibertats i del poble.

No, no és possible acceptar la cínica fórmula que diu que l'amnistia és la darrera de les qüestions a tractar! ANS AL CONTRARI, NOMÉS SI ES COMENÇA PER PROMULGAR L'AMNISTIA TOTAL, PER A TOTS ELS PRESOS I EXILIATS POLÍTICS SENSE CAP DISCRIMINACIÓ, DE LA QUAL ES PART LA COMPLETA AMNISTIA LABORAL PER A TOTS ELS TREBALLADORS DESPATXATS DELS SEUS LLOCS DE TREBALL PER LLURS ACTIVITATS POLÍTICO-SOCIALS, ES PODRÀ ENCRETAR LA VERITABLE DEMOCRATITZACIÓ.

Cal col·locar l'exigència de l'AMNISTIA EN PRIMER LLOC, com la principal qüestió en la lluita de tots els pobles d'Espanya per la democràcia. TOT I TOT-HOM PER LA IMMEDIATA CONSECUCIÓ DE L'AMNISTIA!

Cuadernos PARA EL DIALOGO

AMAGAR LES VERGONYES

Denunciem el fet que el Govern hagi declarat "matèria reservada" l'afer de les tortures. I també que el director de "Cambio 16" hagi estat cridat a declarar al Jutjat d'Ordre Públic perquè la revista va publicar els noms d'una vintena de torturats per la policia o la guàrdia civil, "Cuadernos para el diálogo" ha hagut de retirar, del número la portada del qual reproduïm, un informe sobre la tortura. Procu d'amagar les vergonyes! Que se sàpiga la veritat, que els torturadors siguin castigats i que s'acabi la pràctica de tortures,

EL PSC I LA UNITAT DE L'OPOSICIÓ

La decisió del REAGRUPAMENT (RSDC) de canviar el seu nom pel de PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA (PSC), ha aixecat com se sap moltes i irades protestes, ha enfrontat l'esmentat partit amb CONVERGENCIA SOCIALISTA DE CATALUNYA (CSC) i altres grups que negociaven la creació d'un partit únic amb aquella denominació, i ha creat una situació que posa en perill la unitat de l'oposició aconseguida en el CONSELL DE FORCES POLITIQUES DE CATALUNYA (CFPC).

El PSUC no ha intervingut ni vol intervenir en allò que aquest conflicte té de plet intern entre grups o partits socialistes. Reconeix que en la societat catalana actual hi ha espai per a un fort partit socialista i, si s'arriba a crear, procurarà mantenir-hi relacions de col·laboració que beneficiïn la lluita per la democràcia i el socialisme.

El PSUC propugna la unitat de tots els partits que estan per la ruptura democràtica i per l'obertura d'un procés constituent que doni la paraula al poble; no hagués fet cap objecció en el CFPC al canvi de nom del RSDC si

hagués estat aprovat pels altres partits socialistes, i acceptarà la solució que, de comú acord, puguin proposar els interessats a l'organisme coordinador dels partits. Únicament si els interessats no arriben a un acord, el PSUC prestarà suport a CSC, que és la força socialista més antiga i important que ha sorgit a Catalunya després de la fundació del PSUC i de la consolidació d'aquest com a partit dels comunistes catalans.

Però hi ha un altre aspecte d'aquest esdeveniment que ens afecta i ens preocupa seriosament. Ens referim a la seva repercussió negativa sobre l'autoritat del CFPC i a la degradació que introdueix en els mètodes de relació existents fins ara entre els partits de l'oposició catalana. Ens afecta i preocupa que la credibilitat i el prestigi que va aconseguir, dins i fora de Catalunya, la CCFPC per la conducta responsable dels seus membres, es perdi ara a conseqüència de l'ús de la traveta i el cop baix en la relació entre aliats, pel recurs a la maniobra per tal de guanyar avantatge a d'altres partits de l'oposició, la qual només pot triomfar

si reforça la seva unitat.

Es en funció de la necessitat d'enfortir l'autoritat i la unitat de l'oposició que el PSUC reprova la forma de procedir del RSDC que, en col·locar els altres partits socialistes davant d'un fet consumat, ha introduït una nova i molt greu crisi en el Consell.

El RSDC va provocar abans un altre plet en el CFPC que el va paraitzar de fet durant algunes setmanes, en proposar que el seu representant H. Barrera representés també l'ERC, proposta que formava part d'una operació que ha desplaçat d'ERC i del CFPC el senyor Andreu i Abelló, un dels principals promotors de la CCFPC, del Consell i de l'Assemblea de Catalunya.

El PSUC farà els esforços que calguin perquè el CFPC es mantingui i es reforci. Però aquest objectiu només s'assolirà si s'estableixen al seu si les pràctiques de col·laboració lleial que existien a la CCFPC, indispensables per a arribar al Pacte Català i a l'acord general de l'oposició a nivell d'Estat que requereix el canvi democràtic.